

dette, hvorvidt en Udnævnelse i September kan have den Indflydelse, at de Mænd, der have modtaget denne Udnævnelse, beholde den Gage, som ellers deraf vilde følge, uanset, at den nye Hærordning traadte i Kraft den 1ste October. Udvalget har været af den Mening, at dette ikke kunde siges at være Tilfældet, og det har navnlig i den Henseende maattet henholde sig til den gjældende Lovgivning for disse Sager, som er Loven af 30te Juni 1850. Den siger i § 3: „Enhver ny Gage, Pension eller Wartpenge tager sin Begyndelse fra den 1ste i den næste Maaned efter den, i hvilken Udnævnelser, Afstedigelsen eller Dødsfaldet er skeet, saafremt det ikke i enkelte Tilfælde udtrykkeligt bestemmes, at samme skal regnes fra et tidligere Tidspunkt.“

Det har altsaa været vor Betragtning af denne Sag, at naar disse Mænd, som saaledes vare udnævnte, først havde faaet den nye Gage fra den 1ste October, samtidigt med at den nye Hærlov traadte i Kraft, saa vilde denne Gage ikke kunne regnes til den hidtilværende Lønning, idet det nemlig i § 37 i Lønningsloven udtrykkeligt siges, at hvad der kan tages med til personligt Tillæg, kun er, hvad der har været tillagt Nogen mere i Indtægt, end der efter de forhenværende Bestemmelser herefter vil tilkomme ham. Det har derfor været vor Mening, at man maatte fastholde den Betragtningensmaade, at saadanne Udnævnelser, der have fundet Sted i Løbet af September Maaned, ikke paa denne Maade kunne komme i Betragtning, uanset, at man i det Hele pleier at fordrø af Administrationen, naar en saadan større Forandring forestaaer, at Udnævnelserne ikke foretages umiddelbart forinden Forandringen, hvilket kunde forvolde Statskassen Udgift. Det er derfor, at man har stillet det Forslag, som findes opført paa Endringsforslagslisten under Nr. 5. — Det andet Forslag, som staaer foran dette, og som Udvalgets Fleertal ligeledes har anset det nødvendigt at stille, angaaer et Spørgsmaal, der staaer i Forbindelse med Anvendelsen af Lønningsloven. Lønningslovens § 37 siger, at det, der skal komme i Betragtning ved personlige Tillægs Fastsættelse, er, hvad der hidtil har været tillagt Nogen

mere i saadan Indtægt, som medtages ved Pensionsberegning, end der ifølge de anførte Bestemmelser herefter vil tilkomme ham. Det vil altsaa være klart, og synes Udvalget at være fuldkomment klart, at være Lovens Mening, at saadanne Lønningstillæg eller Functionstillæg, som ikke komme i Betragtning ved Pensionsbestemmelsen, ikke kunne benyttes til at give et personligt Tillæg, og at altsaa den i den følgende Paragraph opsatte Bestemmelse om, at personligt Tillæg bortfalder ved Lønningsforfremmelser, maa finde sin fuldkomne Anvendelse. Nu er altsaa Spørgsmaalet dette, hvorvidt Officerer, som have haft saadanne Emolumenter som Commandotillæg og Remonteringstillæg, skulle kunne fordrø, at disse komme i Betragtning, hvor Taleren er om Lønningstillæg, altsaa hvorvidt den Omstændighed, at en Officer foruden sin Gage havde haft et vist Tillæg af denne Bestaffenhed, som Commandotillæg eller Remonteringstillæg, skulde kunne komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om, hvorvidt han ved den nye Lov skulde erholde et Lønningstillæg. Det har været Udvalgets Mening, at dette paa ingen Maade kan ske, thi ellers vilde den Bestemmelse, som jeg nylig omtalte, at saadanne Tillæg ikke skulde kunne komme i Betragtning ved personlige Tillæg, staae fuldkomment ørkesløst. Det har været vor Opfattelse af Loven, at det er nødvendigt at betragte dem som Tillæg, der slet ikke komme i Betragtning, efterat den nye Hærlov er vedtagen, og at de skulde bortfalde uden noget som helst Vederlag efter Lovens udtrykkelige Bestemmelse.

Rettelse i Ordførersens (Fenger) Foredrag:

Sp. 2010 Bin. 19—17 f. n.: „at dette naturligviis ikke er sagt her for at sige Landbohejffolen Ubehageligheder“
 l.: „at dette . . . Behageligheder“